

Dwars door alles heen
Het Goede Nieuws verspreidt zich

Het jaar 1989 was een bijzonder jaar. Het was het jaar van de val van de muur in Berlijn. Het was de tijd van Perestrojka en Glasnost. Er was een bijzondere leider in de Sovjet-Unie, Gorbatsjov. De Koude Oorlog werd beëindigd. Er werden akkoorden gesloten tussen de VS en Rusland om te ontwapenen... Het was een tijd van hoop.

En vandaag 33 jaar later is de situatie behoorlijk anders. De spanning is behoorlijk opgelopen. Het is oorlog in Oekraïne. En wij ervaren dagelijks de gevolgen ervan. De energieprijzen zijn hoog, de inflatie is hoog. We weten en voelen het allemaal. En ik verlang nog weleens terug naar die tijd met Ronald Reagan en Gorbatsjov. Een tijd van toenadering, groeiend vertrouwen, een tijd van afnemende spanning.

Ik sta hier niet om alleen maar sentimenteel te doen over het verleden. Dat zou niet goed zijn. We leven tenslotte NU.

De tijd waarin we vandaag leven is ook een tijd van kansen. Het woord *transitie* horen we vaak. De *energie-transitie*, er wordt ook gesproken van *transitie van de landbouw*. Transitie betekent dat er een oude situatie is en een nieuwe. En de fase ertussen in is de transitie-fase. Transities zijn een ramp voor wie niet wil veranderen en een feest voor degenen die dat wel willen. Ik kan genieten van (vaak jonge) ondernemers die deze kansen zien, hun creativiteit gebruiken en ervoor gaan. En dat gaat normaal gesproken met veel enthousiasme en passie.

En in deze onzekere tijd, *die ik zojuist beschreven heb*. Een tijd van toenemende spanning, van veranderingen die noodzakelijk zijn. In deze tijd zijn wij kerk, zijn wij het lichaam van Christus, zijn wij vertegenwoordigers van Jezus. In deze tijd mogen wij leven met goede moed, met hoop en met verwachting. Een hoop die niet gebaseerd is op wat voor omstandigheid dan ook. Maar een hoop die gebaseerd is het karakter en de goedheid van God.

Psalm 147

¹¹vreugde vindt de HEER in wie Hem eren en in wie hopen op zijn liefde en trouw.

We gaan, in onze serie van preken, vandaag kijken naar hoe het verder ging met de eerste kerk, de eerste gelovigen. We volgen de lijn uit het boek Handelingen. En we kijken dan vooral naar de gebeurtenissen uit hoofdstuk 1 tot hoofdstuk 9.

Vorige week heeft Henk Rothuizen gesproken over de Grote Opdracht. Over het *onderweg gaan* samen met God en het Leven dat Hij jou geeft, te delen met de mensen die op je pad komen.

Ik wil die opdracht vandaag lezen uit Handelingen 1

⁸Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.' ⁹Toen Hij dit gezegd had, werd Hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze Hem niet meer zagen.

Dit zijn de laatste woorden die Jezus spreekt tegen zijn leerlingen: *'wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'*

Wat ik heel mooi vind, zoals Jezus het formuleert, *'je BENT een getuige van Jezus, wanneer de Heilige Geest over je komt'*.

Door de kracht en inwoning van de Heilige Geest BEN je een getuige van Jezus. Het is meer een statement van *identiteit* dan van *activiteit*.

Het is ook echt een grote opdracht...*tot aan de uiteinden van de aarde*. Een overweldigend grote opdracht. Een opdracht ook die Gods inclusiviteit laat zien. *'tot aan de uiteinden van de aarde'*.

Dat betekent dat zijn Leven voor iedereen bedoeld is, niemand uitgezonderd.

We hebben in deze serie preken al eerder gezien dat op de Pinksterdag, toen de Heilige Geest werd uitgestort, er 3000 mensen tot geloof kwamen en zich lieten dopen. We hebben gekeken naar het leven van deze eerste gemeente.

Handelingen 2

⁴¹Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. ⁴²Ze wijdden zich trouw aan het onderricht dat de apostelen gaven, aan de onderlinge gemeenschap, het breken van het brood en het gebed.

Deze gemeente IS getuige van Jezus in Jeruzalem.

(...om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.)'

Maar er was ook meteen sprake van veel weerstand. We hebben al gezien dat het Petrus en Johannes door de religieuze leiders verboden wordt om over Jezus te spreken. Ze worden gevangen genomen. En ook weer vrijgelaten.

Dan worden ze weer gevangen genomen en 's nacht bevrijd door een engel. En dan worden ze weer voor het Sanhedrin, de Joodse raad, geleid en dan zegt Petrus over Jezus, over degene waar ze niet over mochten spreken:

Handelingen 5

³¹God heeft Hem een plaats gegeven aan zijn rechterhand, Hem tot leidsman en redder verheven om Israël tot inkeer te brengen en het zijn zonden te vergeven. ³²Daarvan getuigen wij, en daarvan getuigt ook de heilige Geest, die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen.'

Je ziet in deze verzen dat de apostelen op dat moment zich vooral bewust waren dat God *Israël* tot inkeer wilde brengen.

Hoewel ze een veel grotere opdracht hadden ontvangen (*'Judea, Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde'*) was hun focus gericht op Jeruzalem, op Israël.

De weerstand in Jeruzalem neemt dan verder toe.

We hebben eerder stilgestaan bij de steniging van Stefanus.

Hij wordt vals aangeklaagd en met stenen dood gegooid.

Verschrikkelijk...

Handelingen 7

⁵⁷(Maar) ze schreeuwden en tierden, hielden hun handen voor hun oren en stormden met zijn allen op hem af. ⁵⁸Ze dreven hem de stad uit om hem te stenigen. De getuigen gaven hun mantel in bewaring bij een jongeman die Saulus heette. ⁵⁹Terwijl Stefanus gestenigd werd, riep hij uit: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest.' ⁶⁰Hij viel op zijn knieën en riep luidkeels: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan!' En na deze woorden stierf hij. Saulus keurde de moord op hem goed.

Stefanus IS een getuige van Jezus: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan!' – zijn sterven is een getuigenis van vergeving, de kern van de boodschap van Jezus...

En we zien daar voor het eerst Saulus, later Paulus genoemd, hij keurde de moord op Stefanus goed.

Een hele heftige tijd.

De gelovigen in Jeruzalem werden vervolgd, gedood zelfs.

Waarom? Om *niets* eigenlijk! Omdat ze geloofden in Jezus Christus!

Hoofdstuk 8

...Nog diezelfde dag brak er een hevige vervolging los tegen de gemeente in Jeruzalem, zodat allen verspreid werden over Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen.

De gelovigen uit Jeruzalem verspreiden zich, vanwege de vervolging over Judea en Samaria.

En raad eens wat er gebeurde?

Ook in Samaria komen er dan mensen tot geloof.

En dat is moeilijk te accepteren in de Joodse cultuur. Samaritanen waren een onzuiver volk in de ogen van Israëlieten. Zij hoorden niet bij Israël omdat ze zich hadden vermengd met heidense volkeren.

Dus min of meer per ongeluk, vanwege de vervolging in Jeruzalem, komen in Samaria mensen tot geloof in Jezus Christus. Gewoon omdat er gelovigen 'onderweg zijn' en het leven dat zij ontvangen hebben, delen met anderen.

De apostelen kunnen het aanvankelijk niet goed plaatsen.

Hoofdstuk 8

¹⁴Toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat de inwoners van Samaria het woord van God hadden aanvaard, stuurden ze Petrus en Johannes naar hen toe.

Ik denk dat ze zich toen echt wel de woorden van Jezus herinnerden (*...om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.*)

Handelingen 8

¹⁵Nadat ze waren aangekomen, baden ze dat ook de Samaritanen de heilige Geest mochten ontvangen, ¹⁶want deze was nog op niemand van hen neergedaald; ze waren alleen gedoopt in de naam van de Heer Jezus. ¹⁷Na het gebed legden Petrus en Johannes hun de handen op, en zo ontvingen ze de heilige Geest.

Nu zijn er dus gelovigen, vervuld van de heilige geest in Jeruzalem en ook in Judea en Samaria. En dat vindt plaats, *ondanks*, of misschien wel *dankzij* de tegenstand en de vervolging die er is!

Het gebeurt omdat er mensen 'onderweg zijn', samen met God, in de kracht van de Heilige Geest.

Hoofdstuk 9

¹Intussen bedreigde Saulus de leerlingen van de Heer nog steeds met de dood. Hij ging naar de hogepriester ²met het verzoek hem aanbevelingsbrieven mee te geven voor de synagogen in Damascus, opdat hij de aanhangers van de Weg die hij daar zou aantreffen, mannen zowel als vrouwen, gevangen kon nemen en kon meevoeren naar Jeruzalem. ³Toen hij onderweg was en Damascus naderde, werd hij plotseling omstraald door een licht uit de hemel. ⁴Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: 'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?' ⁵Hij vroeg: 'Wie bent U, Heer?' Het antwoord was: 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt. ⁶Maar sta nu op en ga de stad in, daar zal je gezegd worden wat je moet doen.' ⁷De mannen die met Saulus meereisden, stonden sprakeloos; ze hoorden de stem wel, maar zagen niemand. ⁸Saulus kwam overeind, en hoewel hij zijn ogen open had, kon hij niets zien. Zijn metgezellen pakten hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. ⁹Drie dagen lang bleef hij blind en at en dronk hij niet.

En in Damascus geeft de Heer aan Ananias de opdracht om naar de blinde Saulus te gaan en hem de handen op te leggen zodat hij weer kan zien. Maar Ananias is niet direct enthousiast over de opdracht die hij van de Heer krijgt.

Hoofdstuk 9

¹³Ananias antwoordde: 'Heer, van veel kanten heb ik gehoord over deze man en over al het kwaad dat hij uw heiligen in Jeruzalem heeft aangedaan. ¹⁴Bovendien heeft hij toestemming van de hogepriesters om hier iedereen die uw naam aanroept in de boeien te slaan.' ¹⁵Maar de Heer zei: 'Ga, want hij is het instrument dat Ik gekozen heb om mijn naam uit te dragen onder de volken en hun heersers en onder de Israëlieten. ¹⁶Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn naam.'

Het is uitgerekend Saulus, de meest fanatieke vervolger van volgelingen van Jezus, die door de Heer is uitgekozen om het Goede Nieuws te brengen onder de volken.

Ik hoop dat je de progressie ziet:

*...om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, (Petrus en Johannes)
in heel Judea en Samaria, (gelovigen)
tot aan de uiteinden van de aarde.'* (Paulus)

En het verhaal gaat verder uiteraard.
Maar wij gaan afsluiten voor vandaag.

De geschiedenis die we vandaag gevolgd hebben is zo krachtig ook voor jou en mij, in onze tijd.

Dwars door alle tegenstand/vervolging heen, vindt het Goede Nieuws, het leven met God zijn weg.

De bemoediging voor ons kan zijn. Dwars door de moeilijkheden en onzekerheden in ons leven, vindt het Goede Nieuws, het leven met God zijn weg.

We hoeven niet geïntimideerd te raken door wat voor omstandigheid dan ook. God is altijd groter. Zijn Plan gaat door en is voor iedereen: de inwoners van Jeruzalem, maar ook van Judea en Samaria en ook alle volken.

De boodschap van vandaag is ook een oproep aan ons om te beseffen wat onze identiteit is. We zijn kinderen van God. Zijn Geest woont in ons. Waar wij komen, daar is God aanwezig.

Gebed:

- Misschien voel jij overweldigd door de omstandigheden in jouw leven. Misschien ben jij het besef van wie God is en van wie jij bent een beetje kwijt geraakt.
Mag ik voor je bidden?

- Dwars door alles heen doet God grote dingen.
- Hij heeft een Plan, jij bent onderdeel van zijn Plan, van zijn gezin, jij bent zijn geliefde kind.
- Ik wil ook bidden voor een nieuwe vervulling/verfrissing van de Heilige Geest in jouw leven.
- *In Jezus Naam, AMEN*